

4 Besede,
ki sem ti jih namenila,
so zrele.

Zakaj te ni?
Molčati ne morem...

5 Ognjišče mi je boke
razgrelo.
Prsi, trudnih
od čakanja,
se le noč dotika.

Dan se je skozme pretil
kot vroč studenec,
kje si,
tkalec moje žalosti?

SPOMIN NA MRTVEGA PRIJATELJA

Valentin Cundrič

I

Življenje je bahavo,
dokler ga živimo,
potem je svetilka tema
in deklica prst.

Potem je sleme jok
in spomin goličava.
Veje veselja so grčave
in se ne dajo upogniti.

Kaj te je odpoklicalo
od mene, ki sem spal
med rožnatimi mrežami?

Kdo te je spremil
skoz tisoč vhodov strahu
do tja,
z rokami na očeh?

II

Tvoja deklica zgubljeno
stoji na stopnicah,
po katerih te je videla
odhajati.

Svileno luč hrani v očeh,
v naročju pestuje srce,
ki si ji ga vrnil spotoma
v zadnjih sanjah.

Pod krovom dneva
ščebečejo sinice,
odpirajo se vrata smeha,
ona pa z lasmi
oči zakriva.

III

Grob je spleten
iz grenkega protja,
vem,
posrka sok misli
in rdečico besed.

Bil si moj prijatelj
in najdražji za deklico,
ki se stiska k mrzlim stebrom.
Zdaj si prijatelj prsti
in ljubimec morja,
ki z ženskim čarom pljuska
iz groba v grob.